

Fullkommen lykke

TEKST

Liv Jørgensen

PUBLISERT 1. juni 2006

Vi skal ikke alltid lytte til de gamle klassikere. Vi skal ikke det. Ta bare Ovid, den romerske poet mest kjent for sitt verk *Metamorfoser* og nå ytterligere bejublet av norske litteraturkritikere for *Elskovskunst*. Ovid har følgende melding til den det måtte angå: «Om du er stygg, vil du fremstå som vakker for dem som har drukket. Natten vil dessuten gi dine lyter sitt vern.»

**«For nå når syriner står i flor,
ligger det et sterkt press på oss
alle om å være uhyre lykkelige»**

Du snakker om trøst. Saken er jo at du skal føle deg bra kjekk i hatten for å hevde at poetens ord ikke på noe tidspunkt vil føles rammende. På en dårlig dag bør vi altså helst oppsøke sterkt påseilete miljøer og ikke gå ut før mørkets frembrudd. Det første byr for så vidt på få problemer, når sommeren gjør sitt inntog med tilhørende festivitas nærmest dagstøtt på enhver knaus med temperaturer over 12 grader. Mørkets frembrudd er det verre med i midnattsolens land akkurat nå.

Men det er et artig tankeeksperiment: I midnattstimen og muligens fram til to-tre om natten sniker vi oss ut og rundt hjørnet – så å si tusener på tusener langs gater og streder – og menger oss forsiktig med vakre, vellykkede og på det tidspunktet utvilsomt berusede medmennesker som fortsatt er utendørs. «Så hyggelig at du kom,» vil de vakre og vellykkede si. «Nå kan jeg sannelig ikke se at du er likblek og full av hudormer. Skal det være en øl?»

Da får vi være glade til og si takk som byr. For nå, når sevjen stiger overalt der den kan stige, syriner står i flor og eimen av grillpølser henger over ethvert nabolag med respekt for seg selv, ligger det et sterkt press på oss alle om å være uhyre lykkelige. Fra morgenstund til sen kveld bør vi løpe lettkledde rundt og prise livet. Dette kan iblant holde hardt, vet alle som har vært ute en vinter- eller sommernatt før. Dessuten er det bare et halvt år til jul.

Selvsagt er det bestandig noe å glede seg over. For eksempel er grekeren Pythagoras, som har plaget så mange med sine ubegripelige formler om trekanten, for lengst død og ute av stand til å komme på nye regler, som i neste omgang vil bli pensum. En fordel med langt framskreden alder er at man bramfritt kan gi katten i Pythagoras. Foruten

matematikken beskjefteget han seg etter sigende – riktignok ifølge en ikke helt alvorlig bok – med sine personlige bud, hvorav nummer fire og syv henholdsvis lyder: «Ikke bryt brødet» og «Ikke spis av et helt brød». En klassiker med åpenbar troverdighetsbrist, altså.

Vi som hater Pythagoras og dessuten røyker, har dobbelt grunn til å nyte sommeren – bokstavelig talt i fulle drag. I et par måneder framover slipper vi å gå fra bordet og ut i et smug for å tenne sigaretten, og kan delta aktivt i utelivets sosiale sammenhenger med fyndige replikker og sneipen i munnviken. Antakelig er det dette som menes med et inkluderende samfunn.

Stort mer kan vi vanskelig å forlange. Dermed er det bare å gå ut i lyset med alle våre lyter i trygg forvissning om at nattens vern kommer tilbake på døgnbasis om kun kort tid. For å sitere Torbjørn Jagland: «Jeg har ikke for vane å se meg så veldig mye tilbake. Heller ikke fremover.»

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 43, nummer 6, 2006, side 616

TEKST

Liv Jørgensen